

”צו איסור פתיחת עסק בימי מנוחה

264א. (א) התקינה העירייה חוק עזר לפי סעיף 249(21) ונפתח עסק בניגוד להוראות חוק העזר, רשאי בית-המשפט המוסמך לדון בעבירה על אותו חוק עזר לצוות על הבעלים, המנהלים או המפעילים של העסק האמור, להימנע מפתיחת העסק בימי המנוחה בניגוד להוראות חוק העזר (להלן – צו איסור פתיחה) אם שוכנע כי העסק נפתח בניגוד להוראות חוק העזר: בקשה למתן צו כאמור תוגש בידי מי שמוסמך להגיש תביעות בשל עבירה על חוק העזר האמור, בצירוף תצהיר לאימות העובדות שעליהן מתבססת הבקשה, ובית המשפט רשאי להוציא את הצו במעמד המבקש בלבד, אם מצא כי יש הצדקה לעשות כן בנסיבות הענין.

(ב) ניתן צו איסור פתיחה במעמד המבקש בלבד, יימסר העתק ממנו לבעלים, למנהלים או למפעילים של העסק.

(ג) מי שניתן עליו צו לפי סעיף זה שלא בנוכחותו רשאי, בתוך 30 ימים מיום שנמסר לו הצו, לבקש מבית המשפט שנתן את הצו לבטלו או לשנותו, אולם אין בהגשת בקשה כאמור כדי לפגוע בתוקפו של הצו: בית המשפט יחליט בבקשה כאמור תוך שבועיים מיום הגשתה.

(ד) על החלטת בית המשפט שלא ליתן צו איסור פתיחה, או על החלטה בענין צו איסור פתיחה ניתן לערער לפני בית המשפט המחוזי בשופט אחד, תוך 30 ימים מיום מתן ההחלטה: הערעור יישמע כערעור אזרחי.

(ה) שר המשפטים באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת רשאי להתקין תקנות סדר-ידין לענין סעיף זה.”

3. הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחוייבים, על חוקי עזר של מועצות מקומיות לגבי עסקים המנויים בסעיף 249(20) לפקודה.

4. חוק עזר בדבר פתיחת עסקים וסגירתם, שהתקינה עירייה או מועצה מקומית לפני תחילתו של חוק זה, ואשר היה נעשה כדין אילו חוק זה היה בתוקפו אותה שעה, יראוהו מיום תחילתו של חוק זה כאילו הותקן לפיו.

אריה דרעי
שר הפנים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

דב שילנסקי
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת התעבורה (תיקון מס' 25), התשנ"א-1990*

1. בסעיף 14(א) לפקודת התעבורה¹ (להלן – הפקודה), המלים “באותה שנה” – יימחקו. תיקון סעיף 14
2. בסעיף 14ב לפקודה, במקום פסקה (1) יבוא:
” (1) הוא תושב ישראל שמלאו לו שמונה עשרה שנים במועד שנקבע להגשת הבקשה לקבלת רישיון להפעלת מונית.”. תיקון סעיף 14ב

* נתקבל בכנסת ביום א' בטבת התשנ"א (18 בדצמבר 1990); הצעת החוק דוכרה הסבר פורסמו בהצעות חוק 2019 מיום ב' בכסלו התשנ"א (19 בנובמבר 1990), עמ' 16.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשנ"א, עמ' 12.

114 ג. (א) בקשה לקבלת רשיון להפעלת מונית תוגש למפקח על התעבורה
 "הסדרים להגשת בקשות
 (ב) מבקש יהיה רשאי להגיש בקשה אחת בלבד.
 (ג) שר התחבורה יקבע בתקנות דרכים להגשת בקשה, מועדי
 הגשתה והמסמכים שיצורפו לאימותה".

(1) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
 " (ג) הוגשו בקשות במספר אינו עולה על המכסה השנתית, יוציא המפקח על
 התעבורה, רשיון להפעלת מונית לכל אחד מן המבקשים שועדת המוניות
 החליטה כי הוא כשיר לקבל רשיון כאמור."
 (2) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:
 " (ה) הוגשו בקשות במספר העולה על המכסה השנתית, יערוך יושב ראש
 ועדת המוניות הגרלה בין כל המבקשים, והמפקח על התעבורה יוציא רשיון
 להפעלת מונית לכל אחד מן הזוכים בהגרלה שועדת המוניות החליטה כי הוא
 כשיר לקבל רשיון להפעלת מונית: סדרי ההגרלה ייקבעו בתקנות."
 (3) סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) - בטלים.

" (1) אגרה בעד מתן רשיון להפעלת מונית ומועדי תשלומה, בתשלום אחד או בשני
 תשלומים, האחד בעת הגשת הבקשה לרשיון להפעלת מונית והשני עם קבלת
 הרשיון:".

6. (א) על אף האמור בסעיף 114(א) לפקודה, שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של
 הכנסת, יקבע לגבי שנת 1990 מכסה של רשיונות להפעלת מונית אשר יוקצו למבקשים לפי סעיף
 114(ב) לפקודה, וכן מכסה של רשיונות שיוקצו למבקשים שנתקיימו ככל אחד מהם כל אלה:

- (1) הוא בעל רשיון ברי-תוקף לנהיגה במונית, שניתן לו לפי הפקודה;
- (2) הוא נהג בישראל במונית, כעיסוק עיקרי: לענין זה, "עיסוק עיקרי" - עבודה
 בפועל בנהיגת מונית בישראל, במונית הרשומה בישראל, במשך 6 שנים לפחות
 מתוך 8 השנים שקדמו ליום ה' בניסן התשמ"ו (14 באפריל 1986) ובמשך 3 השנים
 לפחות בתקופה שמיום ו' בניסן התשמ"ו (15 באפריל 1986) עד יום תחילתו של חוק
 זה.
- (3) הוא לא קיבל מעולם, מהמפקח על התעבורה, רשיון להפעלת מונית, בין לבדו
 ובין ביחד עם אחר, למעט רשיון שהועבר לו לפי סעיף 114 לפקודה;
- (4) הוראות סעיף 114 ב לפקודה.

(ב) הוראות סעיפים 114(ג) ו-114א עד 114 לפקודה, יחולו, כשינויים המחוייבים לפי
 הענין, גם על הקצאת רשיונות להפעלת מונית לפי סעיף זה.

משה קצב
 שר התחבורה

יצחק שמיר
 ראש הממשלה

דב שילנסקי
 יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
 נשיא המדינה